

Motion till riksdagen

1988/89:T12

av Barbro Sandberg (fp)

med anledning av prop. 1988/89:81
om riksfärdtjänsten

I propositionen om riksfärdtjänsten föreslås bl.a. förenklingar i beställningsrutiner, liksom årligen fastställda egenavgifter, som anpassas till normala reskostnader med tåg, andra klass. Det är bra att regeringen nu föreslår dessa förenklingar och samtidigt slår fast att ledsagarens reskostnad skall betalas oavsett om personen i fråga skulle ha gjort resan ändå.

Emellertid är det inte tillfredsställande att regeringen i propositionen vill begränsa antalet ledsagare till en. I nuvarande regler medges flera ledsagare. För vissa fall av grava handikapp, t.ex. psykiska, är det inte tillräckligt med en ensam ledsagare. Varken den handikappade eller ledsagaren klarar under sådana omständigheter av en längre resa. Riksdagen bör slå fast att antalet ledsagare i vissa fall kan tillåtas överstiga en, och att detta bör bedömas då beslut om tillstånd till riksfärdtjänst fattas.

En andra invändning gäller effekterna av regeln om endast en medresenär. I de allra flesta fall är det rimligt att personer, utan funktionshinder, som reser tillsammans med en handikappad person, skall stå för sina egna kostnader. Men i det fall det rör sig om en familj som skall resa tillsammans kan denna regel få oönskade effekter. Kanske blir det då nödvändigt att dela familjen på grund av att t.ex. en rullstolsbunden förälder endast kan flyga och till flygplatsen måste ta en taxi. I propositionen skriver föredragande statsråd att de rabattsystem som inrikesflyget för närvarande erbjuder löser en sådan familjs system. Mot detta har jag två invändningar: För det första att transport till och från flygplatsen – i praktiken taxi för en person i behov av riksfärdtjänst – inte täcks av rabattsystemen. Det är både ogint och opraktiskt att tvinga en familj att dela på sig i ett sådant fall. För det andra anser jag inte att ett riksdagsbeslut om handikappades lika möjligheter att resa kan baseras på transportföretagens nuvarande rabattsystem, vilka kan komma att ändras på basis av företagsekonomiska överväganden.

En tredje invändning är förslaget, att det statliga anslaget för riksfärdtjänst skall överföras till kommunerna. Det kan komma att innebära att små kommuner med ansträngd ekonomi kommer att neka handikappade att resa därför att pengarna för riksfärdtjänst är slut. Det förhindrar ambitionen att ge alla handikappade lika möjligheter till att resa som icke-handikappade. Jag anser därför att staten (Transportrådet) skall ha kvar kostnadsansvaret för riksfärdtjänsten.

Hemställan

Mot. 1988/89

T12

Med anledning av det anförda hemställs

1. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om möjlighet till mer än en ledsagare i vissa fall,
2. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om regeln om endast en medresenär och dess effekter på familjers möjlighet att resa tillsammans,
3. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om kostnadsansvaret för riksfärdtjänst.

Stockholm den 15 mars 1989

Barbro Sandberg (fp)